

Las hermanas Munekata / Munekata kyodai

Direcció: Yasujirō Ozu

País: Japó (1950)

Guió Kogo Noda, Yasujirō Ozu (història: Jiro Osaragi) **Música** Ichiro Saitō **Fotografia** Joji Ohara (B&W) **Interpretació** Kinuyo Tanaka, Hideko Takamine, Ken Uehara... **Durada** 112 min **Gènere** Drama **Llengües** Japonès i alemany, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

La Setsuko se sent desgraciada al costat del seu marit, un enginyer alcohòlic i sense feina. Ella sempre va estar enamorada del Hiroshi, encara que mai van arribar a prometre's, perquè ell va emigrar a França. Ara, que ha tornat al Japó, la germana de la Setsuko intenta tornar-los a unir. L'únic problema és que ella també n'està secretament enamorada. (FilmAffinity)

Crítica

Un homenatge a Ozu en dos actes: "The Munekata Sisters"

Cannes Classics ret homenatge a la riquesa del cinema de Yasujiro Ozu amb dues projeccions avui. Després de Record of a Tenement Gentleman, aquí teniu The Munekata Sisters, presentada en 4K per Shion Komatsu, de la productora Toho.

La Setsuko i La Mariko, les germanes Munekata, són pols oposats. Un quimono per a la gran, una faldilla curta per a la petita; la primera es va casar jove i es trenca l'esquena treballant en un bar; l'altra, més excèntrica, s'aprofita dels plaers de la vida. L'abisme entre elles es redueix quan en Hiroshi, un antiquari i amor de joventut de la Setsuko, torna al Japó. Convençuda que encara hi ha sentiments per ambdues parts, la Mariko simpatitza amb en Hiroshi amb l'objectiu d'apropar-se a la seva germana.

Aquest conflicte entre dues germanes, entre dues identitats, és el mateix conflicte que recorre les obres del cineasta. A la dècada de 1910, quan tenia deu anys, el seu gust pel cinema es va conrear cultivant a la llum del cinema occidental i més tard diria que Ernst Lubitsch era el seu director preferit. A poc a poc, Ozu es va anar alliberant de les seves influències i el seu estil va sortir a la llum. El director és una de les figures cabdals del *shomin-geki*, un estil neorealista característic del Japó, centrat en la classe mitjana i filmat amb la càmera arran de terra, a la mateixa alçada que les persones assegudes.

Quan l'any 1950 es va estrenar **The Munekata Sisters**, Ozu ja havia fet unes 40 pel·lícules. En aquest llargmetratge, on la modernitat s'oposa a la tradició, totes dues acaben dialogant. Si bé beu de motius xinesos, els mobles, la imatgeria, prefereix, per exemple, utilitzar música occidental. Aquesta pel·lícula explica els conflictes interns de personatges aïllats i acaba reconciliant-los, abans de trobar els seus propis camins.